

Ο καπετάνιος στους Παξούς που ευλαβείται την Παναγία

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Κυβερνά το πιο παλιό παραδοσιακό ξύλινο καράβι των Παξών, τον φημισμένο «Άγιο Σεβαστιανό», που ο συγχωρεμένος караβοκύρης του Μπάμπης Λύχνος του το εμπιστεύτηκε λίγο πριν κλείσει τα ματιά του, δίνοντας την ευχή να συνεχίσει να «σκίζει» μαζί του τα καταγάλανα νερά των Παξών. Ο λόγος για τον Καπετάνιο Γιάννη Βελλιανίτη, γνωστό στους ντόπιους και ως σύγχρονο Οδυσσέα.

Ένας νεαρός καπετάνιος που ξεχωρίζει για τη βαθιά πίστη του στο Θεό, αλλά κυρίως στην Παναγία. Μεγάλος του έρωτας είναι το καΐκι του, ο Άγιος Σεβαστιανός, ενώ όπως εξιστορεί «τον βοήθησε η Παναγιά για να το πάρει».

«Από μικρός ήμουν πάντα μέσα στη θάλασσα. Όνειρό μου ήταν κάποτε να μπορέσω να έχω ένα καλό καράβι για να δείχνω στους επισκέπτες του νησιού τις ομορφιές των Παξών. Αυτές οι ομορφιές κράτησαν και μένα αλλά και πολλούς νέους στο νησί. Το σκάφος αυτό ναυπηγήθηκε το 1953, από ξύλα που μεταφέρθηκαν στην Κέρκυρα από τα Διαπόντια νησιά. Στην αρχή μετέφερε τα αλιεύματα από τα μεγάλα ψαράδικα στην πόλη της Κέρκυρας. Αυτό το έκανε περίπου για ένα χρόνο,

αλλά επειδή είχε πολύ δουλειά στους Παξούς αγοράστηκε από Παξιινό και ήρθε στο νησί. Χρησίμευσε ως «φορτηγό ψυγείο», αλλά μετέπειτα και ως φορτηγό πλοίο μεταφοράς οικοδομικών υλικών. Παράλληλα ήταν το ασθενοφόρο του νησιού, ενώ χρησιμοποιήθηκε και ως επιβατικό πλοiάριο. Μετά τη δεκαετία του '60, το σκάφος αυτό έγινε κυρίως τουριστικό, έβαλε μία πιο ισχυρή μηχανή και τη διατηρεί μέχρι και σήμερα. Έτσι χαρακτηρίστηκε ως επιβατικό τουριστικό. Ήρθε στα χέρια μου γιατί το ήθελε η Παναγιά» θα πει όλο νόημα στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο Γιάννης Βελλιανίτης που εξηγεί την ιστορία.

«Από μικρό παιδί πήγαινα στην Παναγιά των Βελλιανιτών. Την έβαφα, την καθάριζα και περνούσα ώρες ατέλειωτες στο μοναστήρι. Αυτό που με ενοχλούσε ήταν ότι δεν υπήρχε θαλάσσιος δρόμος για το μοναστήρι. Έπρεπε να παρακαλάμε κάθε βαρκάρη. Το 2014 το μοναστήρι έμεινε χωρίς συγκοινωνία, αποκομμένο, μόλις μισό μίλι από το Γάιο. Τότε αφήνω τη δουλειά μου, παίρνω ένα βαρκάκι και πάω Παναγιά. Αυτό που της ζήτησα ήταν να με αξιώσει να βρω έναν τρόπο να πηγαίνω εγώ τους πιστούς στο Μοναστήρι, αφιλοκερδώς. Αρκεί να μείνει η Παναγιά “ ζωντανή”. Γυρίζω διάφορα μέρη της Ελλάδας για να βρω καράβι. Περνώντας ο χειμώνας και φτάνοντάς στον Μάρτη, μού τηλεφώνησε ο Καπετάν Μπάμπης. Εκείνες τις τελευταίες στιγμές του μου είπε να πάρω τον “ Σεβαστιανό” και έτσι ξεκίνησαν όλα.»

Ο «Σεβαστιανός», ένα ξύλινο κομψοτέχνημα 11 μέτρων, «φτιάχτηκε» καλλωπίστηκε, αλλά παρέμεινε αυθεντικός όπως ήταν. Ο καπετάν Γιάννης θεωρεί ότι δεν είναι ο ιδιοκτήτης του, αλλά ο νοικοκύρης του που το φροντίζει. Ο Σεβαστιανός ανήκει στους Παξούς» θα πει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Ο 43χρονος σήμερα καπετάν Γιάννης, λατρεύει τον Σεβαστιανό όπως την οικογένεια του. Τον έχει ντυμένο με κουρελούδες, ενώ οι βασιλικοί του μοσχομουρίζουν.

Κάθε μέρα ο «Σεβαστιανός», ξεναγεί τους τουρίστες του νησιού στις δαντελωτές παραλίες των Αντιπάξων , αλλά και τις σμαραγδένιες σπηλιές των Παξών, με τον Καπετάνιο του να εξιστορεί τις μυθοπλασίες του Ποσειδώνα και της Αμφιτρίτης, να τους κερνάει φρούτα και ναυτικές λιχουδιές, ενώ ανήμερα του Δεκαπενταύγουστου ο Καπετάν Γιάννης κρατά το τάμα του και μεταφέρει τους πιστούς στην Παναγιά των Βελλιανιτών να προσκυνήσουν το μοναστήρι.

Πηγή: ΑΠΕ - ΜΠΕ